

Altarul rațiunii pure

Georgebrancu

...cu genunchii la gură
ca într-o mamă a popoarelor
îmi sărut rotula spartă în douăsprezece părți
și în rană îmi văd ochii roșii
ca inima aruncată pe altar
de un gând al rațiunii pure

asta-i poezia mea rămasă-n calendar
o poezie a durerilor de atunci

și-ți mulțumesc mână
că ai trăit până azi
ca să poți spune în rânduri durerea inimii jertfite
pe un altar al rațiunii pure

iluzie nepământească ori poate...